

Η διαθήκη μου*

Αντισταθείτε

σ' αυτόν που χτίζει ένα μικρό σπιτάκι
και λέει: *κατά είμαι εδώ.*

Αντισταθείτε σ' αυτόν που γύρισε πάλι στο σπίτι
και λέει: *Δόξα σοι ο Θεός.*

Αντισταθείτε

στον περσικό τάπητα των πολυκατοικιών

στον κοντό άνθρωπο του γραφείου

στην εταιρεία *εισαγωγαί - εξαγωγαί*

στην κρατική εκπαίδευση

στο φόρο

σ' εμένα ακόμα που σας ιστορώ.

* Το ποίημα *Η διαθήκη μου* δημοσιεύτηκε, «λογοκριμένο», στο *Δημοκρατικό Τύπο*, στις 8-10-1950. Παραθέτουμε τους στίχους που θεώρησε τότε σκόπιμο να παραλείψει η εφημερίδα:

*στην κρατική εκπαίδευση
στο φόρο*

*σ' αυτόν που χαιρετάει απ' την εξέδρα ώρες
ατέλειωτες τις παρελάσεις
στον πρόεδρο του Εφετείου αντισταθείτε*

*Αντισταθείτε στις υπηρεσίες των αλλοδαπών και διαβατηρίων
στις φοβερές σημαίες των κρατών και τη διπλωματία
στα εργοστάσια πολεμικών υλών
στα θούρια*

Ο ποιητής διαμαρτυρήθηκε στο επόμενο φύλλο της ίδιας εφημερίδας με το *Υστερόγραφο* (βλ. σ. 50).

Αντισταθείτε

σ' αυτόν που χαιρετάει απ' την εξέδρα ώρες
ατέλειωτες τις παρελάσεις

στον πρόεδρο του Εφετείου αντισταθείτε

στις μουσικές τα τούμπανα και τις παράτες

σ' όλα τ' ανώτερα συνέδρια που φλυαρούνε

πίνουν καφέδες σύνεδροι συμβουλατόροι

σ' αυτή την άγωνα κυρία που μοιράζει

έντυπα αγίων λίβανον και σμύρναν

σ' εμένα ακόμα που σας ιστορώ.

Αντισταθείτε πάλι σ' όλους αυτούς που λέγονται
μεγάλοι

σ' όλους που γράφουν λόγους για την εποχή

δίπλα στη χειμωνιάτικη θερμάστρα

στις κολακειές τις ευχές τις τόσες υποκλίσεις

από γραφιάδες και δειλούς για το σοφό

αρχηγό τους.

Αντισταθείτε στις υπηρεσίες των αλλοδαπών
και διαβατηρίων

στις φοβερές σημαίες των κρατών και τη

διπλωματία

στα εργοστάσια πολεμικών υλών
σ' αυτούς που λένε λυρισμό τα ωραία λόγια
στα θούρια
στα γλυκερά τραγούδια με τους θρήνους
στους θεατές
στον άνεμο
σ' όλους τους αδιάφορους και τους σοφούς
στους άλλους που κάνουνε το φίλο σας
ως και σ' εμένα, σ' εμένα ακόμα που σας ιστορώ
αντισταθείτε.

Τότε μπορεί βέβαιοι να περάσουμε προς την
Ελευθερία.

Υστερόγραφο

Η διαθήκη μου πριν διαβαστεί
-καθώς διαβάστηκε-
ήταν ένα ζεστό άλογο ακέραιο.
Πριν διαβαστεί
όχι οι κληρονόμοι που περίμεναν
αλλά σφετεριστές καταπατήσαν τα χωράφια.

Η διαθήκη μου για σένα και για σε
χρόνια κατακωνιάστηκε στα χρονοντούλαπα
από γραφιάδες πονηρούς συμβολαιογράφους.

Αλλάξανε φράσεις σημαντικές
ώρες σκυμμένοι πάνω της με τρόπο
εξαφανίσανε τα μέρη με τους ποταμούς
τη νέα βουή στα δάση
τον άνεμο τον σκότωσαν -
τώρα καταλαβαίνω πια τι έχασα
ποιος είναι αυτός που πνίγει.
Κι εσύ λοιπόν
στέκεσαι έτοι βουβός με τόσες παραιτήσεις
από φωνή
από τροφή
από άλογο
από σπίτι
στέκεις απαίσια βουβός σαν πεθαμένος:

Ελευθερία ανάπηρη πάλι σου τάζουν.